TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. lapkričio 9 d.*

Byloje C-344/05 P

dėl 2005 m. rugsėjo 21 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Lozano Palacios ir H. Kraemer, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Joël De Bry, Europos Bendrijų Komisijos pareigūnui, gyvenančiam Woluwe-St-Lambert (Belgija), atstovaujamam advokato S. Orlandi, nurodžiusiam adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovui pirmosios instancijos teisme,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai R. Schintgen, J. Klučka, R. Silva de Lapuerta, ir L. Bay Larsen (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. liepos 13 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Europos Bendrijų Komisija apeliaciniu skundu prašo panaikinti 2005 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Bry prieš Komisiją* (T-157/04, Rink. VT p. I-A-199 ir II-901, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo jis panaikino 2003 m. gegužės 26 d. Komisijos sprendimą (toliau – ginčijamas sprendimas), galutinai patvirtinantį pareigūno J. De Bry tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą už laikotarpį nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 dienos.

Teisinis pagrindas

2 Šios bylos faktinių aplinkybių metu taikomos Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) redakcijos 26 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos nurodo:

„Pareigūno asmens bylą sudaro:

a) visi dokumentai, susiję su jo administraciniu statusu, ir visos ataskaitos apie jo sugebėjimus, naudingumą ir elgesį;

b) pareigūno pastabos dėl tų dokumentų.

Dokumentai registruojami, numeruojami ir klasifikuojami eilės tvarka; institucija negali naudoti arba remtis a punkte nurodytais dokumentais prieš pareigūną, jeigu jie jam nebuvo perduoti prieš juos suklasifikuojant.“ (Pataisytas vertimas)

3 Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnis numato:

„Apie kiekvieno pareigūno, išskyrus A1 ir A2 kategorijų pareigūnus, sugebėjimus, naudingumą ir elgesį tarnyboje aprašomi periodinėje ataskaitoje, rengiamoje ne rečiau kaip kartą per dvejus metus, kaip pagal 110 straipsnį numatė kiekviena institucija.

Ataskaita perduodama pareigūnui. Jis turi teisę pareikšti pastabas, kurios, jo nuomone, yra svarbios.“ (Pataisytas vertimas)

4 Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos numato, kad kiekviena institucija šių Tarnybos nuostatų bendrąsias įgyvendinimo nuostatas priima pasitarusi su savo Personalo komitetu ir Tarnybos nuostatų komitetu ir apie jas informuoja personalą.

5 2002 m. balandžio 26 d. Komisija priėmė sprendimą dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų 43 straipsnio bendrųjų įgyvendinimo nuostatų (toliau – sprendimas 43 BĮN), kuriuo buvo įvesta nauja vertinimo sistema.

6 Sprendimas 43 BĮN numato, kad tarnybinės veiklos vertinimo ataskaita rengiama kiekvienais metais.

7 7 ir 8 straipsniai reglamentuoja vertinimo procedūrą. Kai vertinamas pareigūnas pats save įvertina ir, jam pasikalbėjus su vertintoju, skyriaus vedėju, šis ir ataskaitos tvirtintojas, vertintojo viršininkas, parengia tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą, kurią jie perduoda suinteresuotajam pareigūnui. Vertinamas pareigūnas turi teisę reikalauti pasikalbėti su ataskaitos tvirtintoju, galinčiu tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą pakeisti arba patvirtinti. Ataskaita dar kartą perduodama suinteresuotajam pareigūnui. Toliau vertinamas pareigūnas gali prašyti, kad ataskaitos tvirtintojas kreiptųsi į Jungtinį vertinimo komitetą (toliau – JVT). JVT užtikrina, kad tarnybinės veiklos vertinimo ataskaita būtų parengta nešališkai, objektyviai ir laikantis įprastinių vertinimo taisyklių. Jis taip pat įvertina, ar buvo teisingai laikomasi procedūrų,

o būtent – pokalbio ir terminų. Jis pareiškia pagrįstą nuomonę. Ši nuomonė, apie kurią pranešama vertinamam pareigūnui, vertintojui ir ataskaitos tvirtintojui, perduodama apeliaciniam vertintojui, kuris yra ataskaitos tvirtintojo viršininkas, ir jis arba patvirtina tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą arba ją pakeičia bei perduoda suinteresuotajam pareigūnui. Jeigu apeliacinis vertintojas nesilaiko JVT pagrįstoje nuomonėje esančių rekomendacijų, jis privalo sprendimą motyvuoti.

8 2002 m. liepos mėn. Komisija paskelbė dokumentą „Personalo karjeros raidos vertinimo sistema – Gairės“ (toliau – vertinimo gairės). Pagal šias gaires tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje nurodomi kiekvieno pareigūno sugebėjimai, naudingumas ir elgesys tarnyboje. Numatytos trys vertinimo skiltys, kuriose įrašomos atitinkamai maksimalios šešių, dešimties ir keturių punktų skalės.

Faktinės bylos aplinkybės

9 2003 m. vasario 18 d. už laikotarpį nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. buvo parengta J. De Bry, į Komisijos generalinį sekretoriatą paskirto A5 lygio pareigūno, tarnybinės veiklos vertinimo ataskaita.

10 Remdamasis sprendimu 43 BĮN jis paprašė peržiūrėti jo vertinimą. 2003 m. kovo 19 d. ataskaitos tvirtintojas pakeitė tam tikrus aprašomuosius komentarus, bet paskirti balai liko nepakeisti.

11 Skiltis „Elgesys tarnyboje“ buvo papildyta tokiu komentaru:

„J. De Bry visada gali užbaigti savo darbus per savaitę dirbdamas viršvalandžius, t. y. dirbdamas savaitgalį. Vis dėlto tai, kad jis gali dirbti neįprastu darbo laiku, dažnai lemia tai, kad jis nesilaiko įprastinio darbo laiko.“

12 2003 m. kovo 26 d. J. De Bry paprašė kreiptis į JVT. Jo apeliacija buvo atmesta apeliacinio vertintojo priimtu ginčijamu sprendimu.

13 2003 m. rugpjūčio 26 d. J. De Bry pateikė skundą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. 2004 m. sausio 6 d. Paskyrimų tarnyba jį atmetė.

Ieškinys Pirmosios instancijos teisme ir ginčijamas sprendimas

14 J. De Bry pareiškė šį ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. balandžio 22 dieną.

15 Jis rėmėsi keturiais pagrindais, susijusiais su:

— Pareigūnų tarnybos nuostatų 14 straipsnio, pagal kurį pareigūnas, kuris, atlikdamas savo pareigas, yra priverstas spręsti klausimą, kurio eiga ir rezultatais jis yra asmeniškai suinteresuotas tiek, kad tai gali pakenkti jo nepriklausomumui, apie tai praneša Paskyrimų tarnybai, pažeidimu,

— pareigos motyvuoti pažeidimu,

— tam tikrų aprašomųjų komentarų ir atitinkamo skaičiais išreikšto vertinimo neatitiktimi,

— teisės į gynybą pažeidimu.

16 Ketvirtuoju pagrindu jis tvirtina, kad tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje kritika dėl nustatyto darbo laiko nesilaikymo buvo galima remtis tik tuo atveju, jeigu pareigūnui būtų buvusi suteikta proga iš anksto dėl to pateikti savo pastabas, bet šiuo atveju tai nebuvo padaryta. Jis turėjo būti įspėtas dėl tariamo punktualumo pažeidimo tuo metu, kai vėlavo, kad galėtų pareikšti savo nuomonę.

17 Pirmosios instancijos teismas Komisijos paprašė pareikšti nuomonę dėl to, kokią galimą reikšmę ginčijamai vertinimo procedūrai turi Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnis ir teismo praktika, pagal kurią, šios nuostatos tikslas – užtikrinti pareigūno teisę į gynybą.

18 Komisija atsakė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsniu daroma prielaidą, jog egzistuoja dokumentai, ir nereikalaujama jų pateikti pareigūnui rašytine forma.

19 Ginčijamo sprendimo 94 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino ketvirtą pagrindą pagrįstu nuspręsdamas, jog, kiek tai susiję su nustatytu darbo laiku, Komisija pažeidė Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsniu užtikrinamą teisę į gynybą.

20 Dėl tų pačių priežasčių to paties sprendimo 95 ir 96 punktuose jis pripažino trečią pagrindą pagrįstu tiek, kiek konstatuotas punktualumo pažeidimas buvo pripažintas neteisėtu ir atitinkama kritika nebuvo minima tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje, nes „pakankamų" balų ir skyriuje „Elgesys tarnyboje" pateiktų komentarų atitikčiai buvo padarytas reikšmingas poveikis.

21 Pirmosios instancijos teismas atmetė likusius ieškovo pirmosios instancijos teisme nurodytus pagrindus.

22 Galiausiai jis panaikino ginčijamą sprendimą ir priteisė iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Ginčijamo sprendimo 83 punkte jis nusprendė, kad vertinamo pareigūno teisės į gynybą užtikrinimas reiškia, jog šioje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės, kuriomis buvo galima remtis jo atžvilgiu, buvo minimos dokumentuose Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio pirmosios ir antrosios pastraipų prasme, kurie turi būti iš anksto pridedami prie jo asmens bylos arba bent jau turi būti iš anksto pateikti susipažinimui.

24 Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 86 punkte nusprendė, jog tam, kad nebūtų pažeista pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnį garantuojama pareigūno teisė į gynybą, jis turėjo būti raštu įspėtas apie punktualumo pažeidimo konstatavimą per nustatytą terminą, t. y. per protingą terminą nuo fakto, dėl kurio jam pareikšta kritika, kad jis galėtų naudingai apginti savo interesus užginčydamas šią kritiką arba į ją atsižvelgti pagerindamas savo tarnybinę veiklą taip, kad jo darbas būtų gerai įvertintas.

25 Be to, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 91 punkte tvirtino, kad vertinimo gairių 3.1 punktas, kurį Komisija pati sau nustatė kaip elgesio taisyklę, reikalauja, jog vertintojai per visą vertinimo laikotarpį surinktų darbo pavyzdžius, išsaugotų jų kopijas arba rašytų balus. To paties ginčijamo sprendimo punkte jis nurodo, kad pagal vertinimo gairių 3.2 punktą keitimasis informacija apima keitimąsi konkrečios veiklos įrodymais ir jį reikia atlikti kuo greičiau, užbaigus darbą.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

26 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— pačiam priimti galutinį sprendimą patenkinant jos pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus ir atmetant ieškinį,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui,

— priteisti bylinėjimosi išlaidas iš J. De Bry, patirtas procese pirmojoje instancijoje, įskaitant ir jos pačios bylinėjimosi Pirmosios instancijos teisme išlaidas.

27 J. De Bry Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip akivaizdžiai nepriimtiną,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 Apeliantė nurodo vienintelį į dvi dalis padalintą panaikinimo pagrindą, susijusį su Pirmosios instancijos teismo klaidomis, padarytomis taikant, pirma, teisės į gynybą užtikrinimo principą ir, antra, Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio antrąją pastraipą.

Šalių argumentai

29 Pirmojoje pagrindo dalyje Komisija teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė bendrojo teisės į gynybą užtikrinimo principo taikymo apimtį.

30 Šia teise naudojamasi tik procedūroje, kurioje gali būti priimtas sprendimas asmens nenaudai.

31 Ji neįpareigoja asmens nenaudai priėmusio akto autoriaus iš anksto, iki procedūros pradžios, informuoti sprendime nurodytą asmenį.

32 Antrojoje pagrindo dalyje Komisija patvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo nustatyta pareiga raštu pateikti fakto, dėl kurio pareigūnui pareikšta kritika, įrodymus neišplaukia iš Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio antrosios pastraipos.

33 Pastaroji nuostata daro prielaidą apie dokumentų buvimą šio straipsnio pirmosios įtraukos a punkto prasme. Bet ji neįpareigoja parengti tokius dokumentus.

34 J. De Bry tvirtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 punktas skirtas užtikrinti, jog būtų laikomasi pareigūno teisės į gynybą. Šio straipsnio tikslas – išvengti to, kad Paskyrimų tarnybos sprendimai, darantys poveikį vertinamo pareigūno administraciniam statusui ir karjerai, nebūtų grindžiami su prie asmeninės bylos nepridėtais su jo veiksmais susijusiais faktų įrodymais, apie kuriuos suinteresuotajam pareigūnui nebuvo įspėtas.

35 Todėl, remdamasis nusistovėjusia teismų praktika, Pirmosios instancijos teismas teisingai panaikino ginčijamą sprendimą.

36 J. De Bry papildomai nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas turėjo faktiškai patikrinti, ar rengdama tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą Komisija taikė naujas jai privalomas vidaus direktyvas, o būtent išplaukiančias iš vertinimo gairių 3.1 punkto.

Teisingumo Teismo vertinimas

37 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką bet kurioje prieš asmenį pradėtoje procedūroje, kurioje gali būti priimtas sprendimas asmens nenaudai, teisės į gynybą užtikrinimas yra vienas pagrindinių Bendrijos teisės principų, ir jį reikia užtikrinti, net jeigu nėra atitinkamą procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (žr. būtent 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 27 punktą ir 2000 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-288/96, Rink. p. I-8237, 99 punktą).

38 Šis principas reikalauja, jog suinteresuotasis asmuo galėtų naudingai pareikšti savo nuomonę dėl įrodymų, kuriais gali būti remiamasi jį kaltinant priimtame akte (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 27 punktą *in fine* ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques prieš Tarybą*, C-458/98 P, Rink. p. I-8147, 99 punktą).

39 Vis dėlto pagrindinio teisės į gynybą užtikrinimo principo, procedūros garantijos, Europos Bendrijų personalo vertinimo srityje negalima aiškinti taip, kad jis nustato išankstinio įspėjimo pareigą prieš pradedant procedūrą, kuri užbaigiama tokiu vertinimu.

40 Tokiai išvadai Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos įtakos neturi, nes naudojimasis prieš pareigūną visomis ataskaitomis, susijusiomis su jo sugebėjimais, naudingumu ir elgesiu tarnyboje priklauso nuo to, ar apie jas buvo pranešta suinteresuotajam pareigūnui iki jas pridedant prie jo asmens bylos.

41 Iš tikrųjų atitinkamos nuostatos, kurių tikslas – užtikrinti pareigūno teisę į gynybą (žr. būtent 1972 m. birželio 28 d. Sprendimo *Brasseur prieš Parlamentą*, 88/71, Rink. p. 499, 11 punktą ir 1987 m. vasario 12 d. Sprendimo *Bonino prieš Komisiją*, 233/85, Rink. p. 739, 11 punktą), yra susijusios su jau esamais dokumentais. Jos vertinamo pareigūno atžvilgiu per vertinimo procedūrą draudžia remtis tokiais dokumentais, apie kuriuos jam nebuvo pranešta iki juos pridedant prie jo asmens bylos. Jos nenustato reikalavimo iš anksto pateikti dokumentus, formaliai patvirtinančius visą suinteresuotajam pareigūnui pareikštą kritiką.

42 Kaip ir pats principas, Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnis nenustato išankstinio įspėjimo pareigos.

43 Pagrindinis principas, jog suinteresuotajam pareigūnui turi būti užtikrinta teisė į gynybą, leistų per vertinimo procedūrą jam apsiginti nuo kaltinimų faktais, dėl kurių jam pareikšta kritika. Šį tikslą įgyvendina būtent Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos bei sprendimas 43 BĮN, kurio nuostatos užtikrina, jog per visą šią procedūrą laikomasi rungtyniškumo, kaip tai išplaukia iš šio sprendimo 7 punkto.

44 Pagrindinio teisės į gynybą principo paskirtis nėra ta, kad pareigūnas ateityje galėtų pakeisti savo elgesį siekdamas išvengti, jog būtų veiksmingai remiamasi prieš jį nustatytais faktais. Kaip pažymėjo generalinis advokatas savo išvados 53 ir

54 punktuose, elgesio tarnyboje pagerinimas nepatenka į teisės į gynybą užtikrinimo principo taikymo sritį – iš tikrųjų tai yra vertinimo ataskaitos tikslas.

45 Todėl ginčijamo sprendimo 83 ir 86 punktuose teigdamas, kad buvo pažeista Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsniu garantuojama teisė į gynybą, nes nebuvo išankstinio rašytinio įspėjimo, Pirmosios instancijos teismas pažeidė pagrindinį teisės į gynybą užtikrinimo principą ir minėtą nuostatų 26 straipsnį.

46 Šiai išvadai neturi reikšmės ginčijamo sprendimo 91 punkto motyvavimas, susijęs su vertinimo gairėmis, kurias, Pirmosios instancijos teismo manymu, Komisija pati padarė privaloma elgesio taisykle.

47 Iš tikrųjų vertinimo gairių 3 skyrius rekomenduoja „konstruktyvų keitimąsi informacija <...> nuolat ir reikiamu laiku“ pateikiant „tikslius veiklos įrodymus“, „kaip galima greičiau užbaigus darbą“ ir dėl to, kad jis prašo vertintojų „surinkti darbo pavyzdžius <...>, išsaugoti jų kopijas arba rašyti balus“, jis taip pat įtvirtina, jog keitimasis informacija vyksta „vertinant formaliai ir neformaliai bei kalbantis“. Todėl visiškai nereikalaujama, jog apie kiekvieną faktą, dėl kurio gali būti pareikšta kritika, būtų sistemingai įspėjama raštu.

48 Galiausiai reikia pripažinti, jog dėl padarytų teisinių klaidų aiškinant pagrindinį teisės į gynybą principą ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnį, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 95 ir 96 punktuose neteisėtai padarė išvadą, jog egzistavo neatitikimai, darantys poveikį veiklos vertinimo ataskaitos turiniui, ir pripažino trečiąjį pagrindą pagrįstu (žr. šio sprendimo 20 punktą).

49 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, išplaukia, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti iš dalies tiek, kiek juo ginčijamas sprendimas panaikinamas dėl to, kad buvo pažeista Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsniu užtikrinama teisė į gynybą ir dėl tam tikrų aprašomųjų komentarų ir atitinkamo skaičiais išreikšto vertinimo neatitikties tiek, kiek jis susijęs su kritika, jog nebuvo laikomasi nustatyto darbo laiko.

Dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo pasekmių

50 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, jeigu Teisingumo Teismas panaikina Pirmosios instancijos teismo sprendimą, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

51 Nagrinėjamu atveju reikia taikyti šią nuostatą, nes faktiškai toje bylos stadijoje tai galima daryti.

Dėl pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

52 Dėl šio sprendimo 37–44 punktuose nurodytų motyvų nei pagrindinis teisės į gynybą užtikrinimo principas, nei Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsnio pirmoji ir antroji pastraipos neįtvirtina, kad galimybė pareikšti kritiką dėl fakto pareigūno vertinimo ataskaitoje prieš pradedant šios ataskaitos patvirtinimo procedūrą priklauso nuo to, ar suinteresuotajam pareigūnui apie tai buvo parengtas įspėjimas raštu, ir ar jis buvo perduotas suinteresuotajam pareigūnui.

53 Todėl ieškovas pirmosios instancijos teisme nepagrindė kaltinimo, jog Komisija ginčijamoje tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitoje jam pareiškė kritiką nustatyto darbo laiko nesilaikymu, prieš tai jo apie tai neįspėjusi iki vertinimo procedūros pradžios.

54 Todėl pagrindą, susijusį su teisės į gynybą pažeidimu, reikia atmesti.

Dėl pagrindo, susijusio su tam tikrų aprašomųjų komentarų ir atitinkamo skaičiumi išreikšto vertinimo neatitiktimi, kiek tai susiję su kritika, jog nebuvo laikytasi nustatyto darbo laiko

55 Kadangi punktualumo pareigos pažeidimo konstatavimas nebuvo pripažintas neteisėtu, kritiką, grindžiamą šiuo pripažinimu, reikia laikyti teisėtai nurodyta ginčijamoje veiklos vertinimo ataskaitoje.

56 Tokiomis aplinkybėmis įvertinimo „pakankamas“ ir komentarų skyriuje „Elgesys tarnyboje“ atitikčiai nebuvo daromas poveikis.

57 Iš to išplaukia, jog pagrindą, susijusį su tam tikrų aprašomųjų komentarų ir atitinkamu skaičiumi išreikšto vertinimo neatitiktimi, kiek tai susiję su kritika, jog nebuvo laikytasi nustatyto darbo laiko, taip pat reikia atmesti.

58 Iš to, kas išdėstyta pirmiau, išplaukia, jog ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Pagal Procedūros reglamento 122 straipsnį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, taikytiną apeliaciniam procesui pagal Procedūros reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Tačiau pagal Procedūros reglamento 70 straipsnį, taikytiną pagal šio reglamento 122 straipsnio antrą įtrauką, institucijoms pateikus apeliacinius skundus bylose tarp Bendrijų ir jų tarnautojų, institucijos pačios padengia savo išlaidas.

60 Šioje byloje J. De Bry pralaimėjo bylą, o Komisija prašė priteisti išlaidas. Pagal minėtas Procedūros reglamento nuostatas reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas tiek procese šioje byloje, tiek Pirmosios instancijos teisme.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti iš dalies 2005 m. liepos 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Bry prieš Komisiją* (T-157/04) tiek, kiek jis panaikina 2003 m. gegužės 26 d. Komisijos sprendimą, galutinai**

patvirtinantį pareigūno J. De Bry tarnybinės veiklos vertinimo ataskaitą už laikotarpį nuo 2001 m. liepos 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d., dėl Europos Bendrijų Pareigūnų tarnybos nuostatų 26 straipsniu garantuojamos teisės į gynybą pažeidimo ir dėl tam tikrų aprašomųjų komentarų ir atitinkamu skaičiumi išreikšto vertinimo neatitikties, kiek tai susiję su kritika, jog nebuvo laikytasi nustatyto darbo laiko.

2. **Atmesti ieškinį.**

3. **Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas procese šioje byloje ir procese pirmosios instancijos teisme.**

Parašai